

Isabel Allende
Violeta
320 sider
Hr. Ferdinand

En nydelse, den smukkeste blomst på litteraturens vej, en fortælling der går så langt ind i læserens DNA, at man føler sig både beriget og behaget. Langt mere end man kan forvente. Bogen handler om Violeta, der ser tilbage på sit hundredeårige liv på en helt særlig måde. Epidemierne har nemlig en ganske afgørende betydning, der kredser hendes liv ind. Hun bliver født i en familie med masser af bulder og brag fra fem søskende, drengebørn forstås, i 1920 under den spanske syge, og dør i 2020 under coronaepidemien.

Altså sygdom og epidemi til at begynde med og til at slutte med.

En meget farverig idé der afstedkommer en meget farverig historie. En episk fortælling der med miles afstand forcerer de nærmeste kolleger i genren, der givetvis har lige så meget på hjerte, men som ikke besidder Allendes vidunderlige sprog.

Det er så gennemført og sødt og roligt og lækkert, at man efter endt læsning må knibe en tåre over, at det efter 350 sider er forbi.

Hvad hun beskriver, at hendes families oprindelige liv også er, da faderen i familien tager sit eget liv; påvirket af både depressionen, den spanske syge, den netop overståede verdenskrig.

Familien flytter ud på landet langt fra alfarvej, hvor et nyt liv begynder. Violeta møder sin ægtemand, dyrlægen Fabian, men det er noget almindeligt og småkedeligt, og kort tid efter

møder hun piloten Julián, som hun får to børn med, mens hendes man fra sidelinjen nægter hende skilsmisse.

Violeta klarer sig og ved flid og hårdt arbejde, og også lidt udspekulerethed, opbygger hun en pæn formue, der på sættervis er et signal til kvinder dengang, og også idag, om at vil man være fri, så bliver man fri.

Bogen er som nævnt og antydnet utrolig smukt skrevet og bliver nærmest som én lang, vidunderlig og autentisk dagbog fortalt til Violetas barnebarn, Camilo. Dybt under fortællingen til barnebarnet vækker det dyb ironisering, at et århundrede langt liv fyldt med krige, kærlighed, had, katastrofer, tab, diskrimination af kvinder, glæde, økonomiske cyklusser nu bliver bragt til afslutning midt i en global pandemi. Og som iøvrigt er i stand til at få historiens vingesus frem i både barnebarn og vi læsere, da vi bliver præsenteret for nogle af sidste århundredes helt store epoker som Castros magtovertagelse i Cuba og Summer of Love i slutningen af tresserne.

Violeta er en blændende fortæller, naturligvis takket være Isabel Allende, og hun fortæller om forholdet til sine mænd, sine sorger, sine naboer, og om sin utroskab. Alt det et menneske oplever gennem livet. Og vi bliver præsenteret for det i en eksponentiel form, der hidkalder en glæde ved selv at have oplevet en uendelig lang, række ting i løbet af livet. Og at der er mulighed for at genoplive det hele gennem en dagbog eller ved bare at fortælle det.

Også på den måde giver Allendes nye bog mening.

Bogen har iøvrigt referencer til Danmark og besøg i Chile fra det danske kongehus.

Violetas elsker, Julián, er endda pilot for dem.